

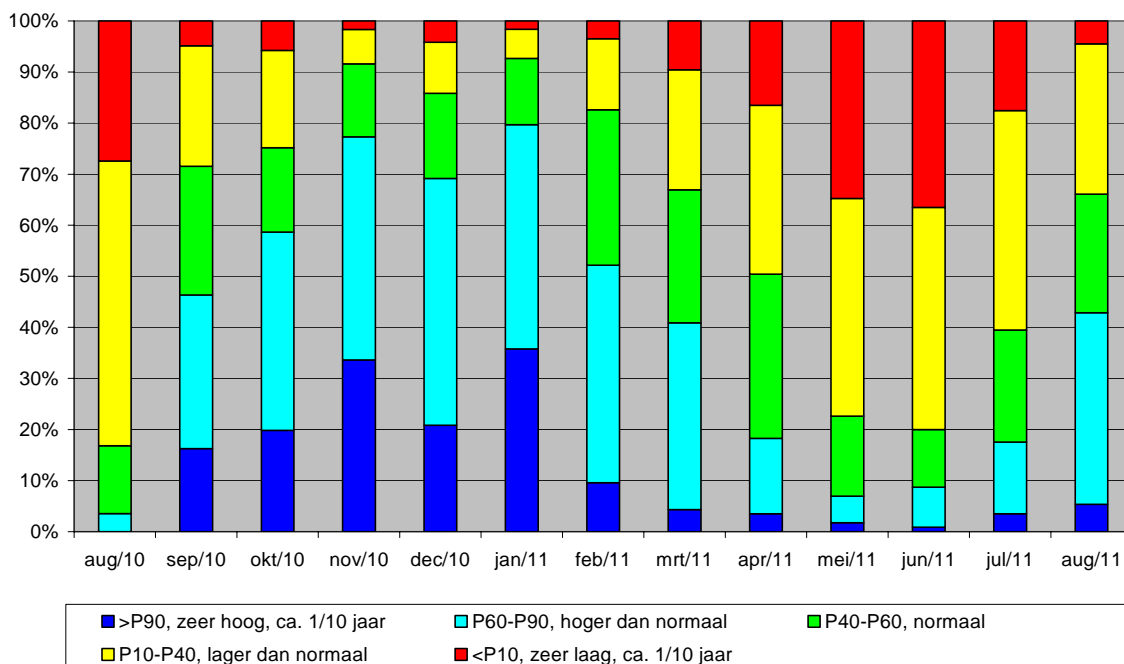
Grondwaterstandindicator freatisch grondwater Augustus 2011

De grondwaterstandindicator geeft een beeld van de huidige stijghoogte van het grondwater ten opzichte van het verleden. De analyse van de stijghoogtegegevens is gebaseerd op maandelijkse peilmetingen door de VMM. Deze analyse houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren. Tegelijkertijd wordt er bepaald of er een relatieve stijging of daling is opgetreden tussen de voorlaatste en de laatste maand. De gegevens worden in een kaart en een aantal grafieken verwerkt. Hierdoor krijgt men een beeld van hoe hoog of hoe laag de stijghoogte is vergeleken met dezelfde periode in de voorbije jaren en of het al dan niet aan het normaliseren is. Momenteel worden enkel de freatische aquifers besproken. De peilfilters van het primair meetnet met continue meetreeksen van 11 jaar of meer en met een gemiddelde stijghoogte van 10 m-mv of minder worden voor de analyse weerhouden. De stijghoogtes van deze peilfilters geven het meest getrouwe beeld weer van de recente klimatologische variaties en deze kunnen getoetst worden aan een relatief lang verleden.

1. Historische vergelijking

De analyse van de stijghoogtegegevens wordt maandelijks uitgevoerd. Deze analyse houdt in dat, per peilfilter, de stijghoogte van de laatste maand vergeleken worden met de stijghoogtes van die maand in de afgelopen jaren. Dit wordt in een percentiel uitgedrukt. Voor elke putfilter wordt de percentiel bepaald van de stijghoogte ten opzichte van de historische stijghoogtes, zonder echter zelf deel uit te maken van de te analyseren set. Als de stijghoogte lager is dan het tiende percentiel van de historische stijghoogtes is dit een zeer lage stijghoogte, dit komt ca. één keer om de tien jaar vóór. De klassenindeling wordt vervolledigd met volgende grenzen, het 40ste, 60ste en 90ste percentiel.

In de maand augustus 2011 zijn er in vergelijking met het verleden weinig extreme stijghoogtes vast te stellen (ca. 5 % zeer lage en 5% zeer hoge). Er zijn ca. 20 % normale stijghoogtes, 30 % zijn lager dan normaal en 40 % hoger dan normaal. Ten opzichte van vorig jaar is de huidige situatie duidelijk normaler en met veel meer hoge stijghoogtes.

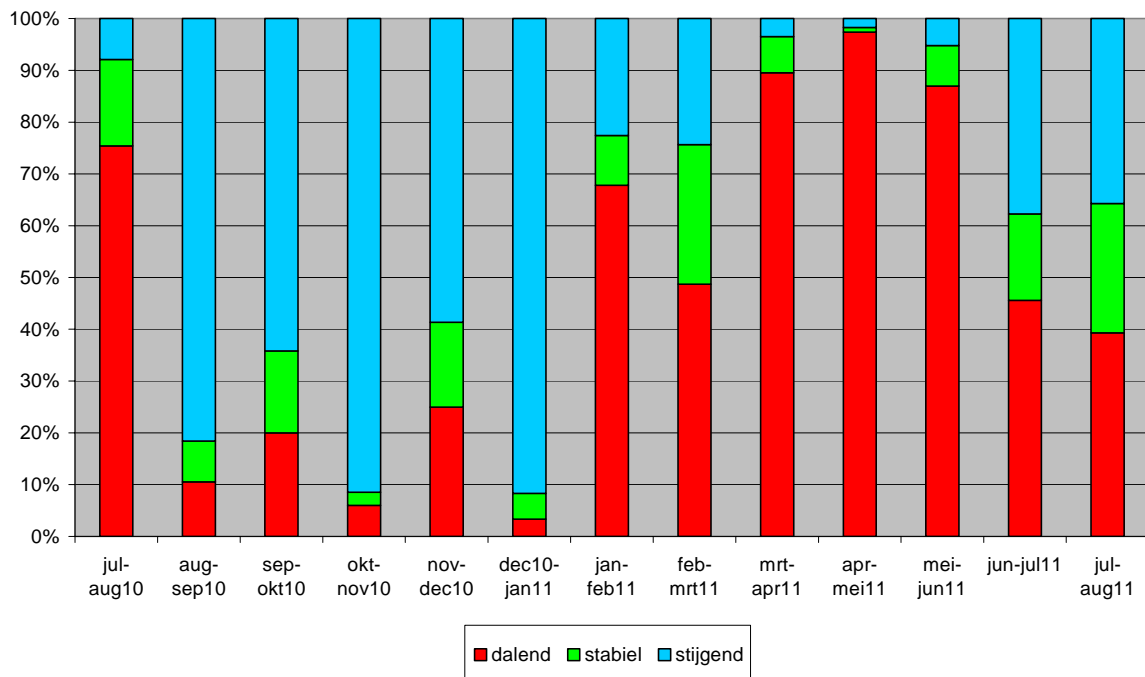

Figuur 1 : Relatieve stijghoogte op maand per maand basis ten opzichte van het verleden, procentuele verdeling afgelopen 13 maanden

2. Vergelijking t.o.v. de vorige maand

De stijging of daling wordt bepaald tussen de voorlaatste en de laatste maand. Door het grote aantal peilfilters en het risico op interpretatievariaties wordt hier gekozen om een meetbare grens in te stellen om te bepalen of de stijghoogte veranderd is en in welke zin. Hiervoor wordt per peilfilter voor de volledige stijghoogtereeks bepaald wat de mediane stijghoogte is op maandelijkse basis. Uit deze gegevens wordt het verschil tussen de maximale en minimale stijghoogte bepaald. Als de verandering in stijghoogte meer dan 5 % hiervan is wordt dit als stijging of daling aanzien. Als dit niet het geval is wordt het als stabiel beschouwd. Als er in de voorlaatste maand geen meting is kan deze analyse niet worden uitgevoerd.

In ca. 25 % van de peilfilters is het peil stabiel gebleven, in 40 % is het peil gedaald en in 35 % is het peil gestegen (Figuur 2). Ten opzichte van de historisch gemiddelde waarden zijn er bijna 10 % meer stabiele en 10 % minder dalende stijghoogtes. Ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar zijn er aanzienlijk minder dalende stijghoogtes.

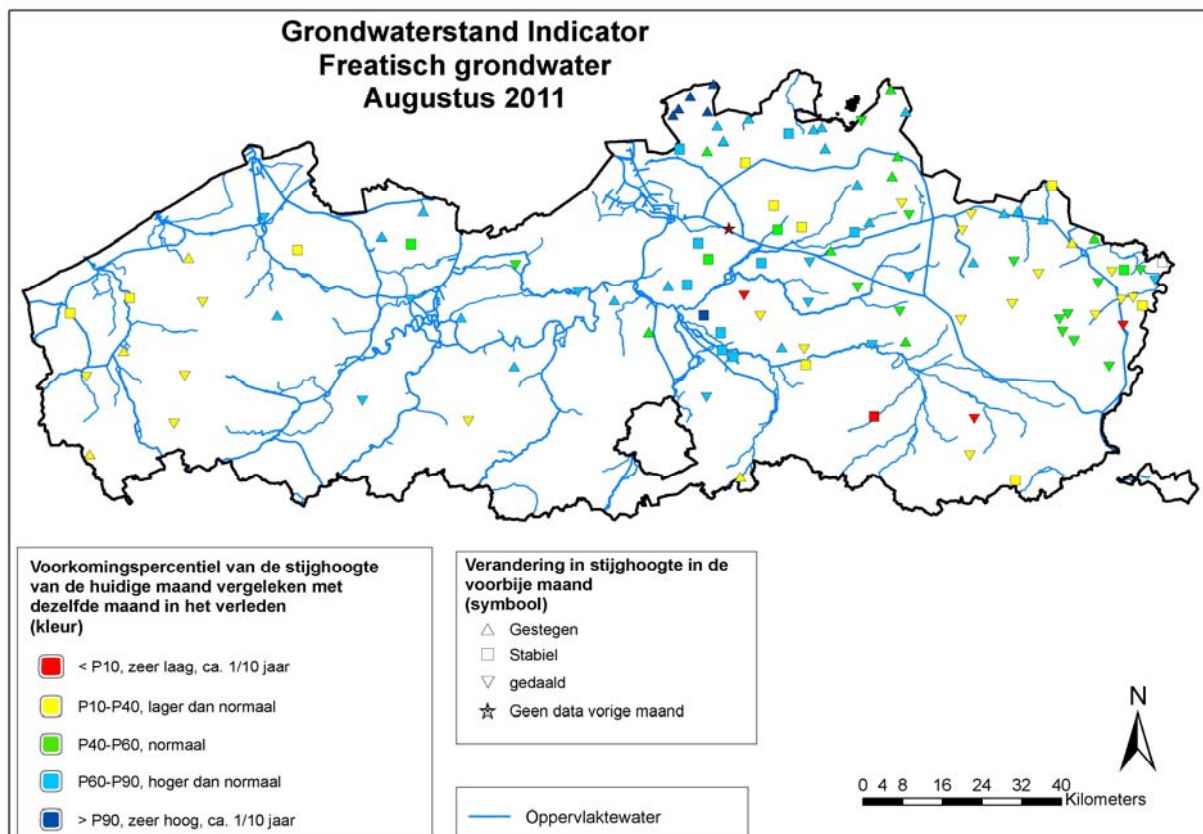

Figuur 2 : Stijghoogteveranderingen in de afgelopen 13 maanden, freatische putfilters.

3. Overzicht

De gegevens worden op kaart gepresenteerd volgens een standaard kleuren/symbolen patroon. Het bestaat uit een combinatie van het percentiel (kleurcode) en de stijghoogtewaardering (driehoek symbool).

Een groot aandeel van de lager dan normale grondwaterstanden concentreren zich in West-Vlaanderen. De rest van de lager dan normale stijghoogtes zijn verspreid over het oostelijk deel van Vlaanderen, met uitzondering van de Noorderkempen. In de Noorderkempen en in Oost-Vlaanderen zijn het merendeel van de stijghoogtes zeer hoog en hoger dan normaal. De hoger dan normale stijghoogtes concentreren zich voor de rest hoofdzakelijk rond de Dijle en de Nete (Figuur 3).

Figuur 3 : Overzichtskaart maand augustus 2011 : stijghoogteveranderingen en relatieve stijghoogte.